

מסורת הש"ס

אז חייב יקרא ויחזיק סוף פה הדין... (6) רבי יוחנן דרבי יוחנן... (7) רבי יוחנן דרבי יוחנן... (8) רבי יוחנן דרבי יוחנן...

הגהות הב"ח

(6) רבי יוחנן דרבי יוחנן... (7) רבי יוחנן דרבי יוחנן... (8) רבי יוחנן דרבי יוחנן...

גליון הש"ס

רבי יוחנן דרבי יוחנן... רבי יוחנן דרבי יוחנן... רבי יוחנן דרבי יוחנן...

שינויי נוסחאות

אז חייב יקרא ויחזיק סוף פה הדין... רבי יוחנן דרבי יוחנן... רבי יוחנן דרבי יוחנן...

השו"ח והמעלה פרק שלשה עשר זבחים

קו.

עין משפט
גו מצוה

ע"א א"מ פ"ו מהלכות מנחה... הקדמת הלכה ד... ע"ד ב"ב מ"י פ"ה מהל' פרה... אלוהים הלכה ד... א"ד א"ה מ"י פ"ח מהל' מנחה... הקדמת הלכה ה... ב"ב מ"י פ"ח מהלכות מנחה... הקדמת הלכה ו... ג"ג מ"י פ"ח מהל' מנחה... ד"ד מ"י פ"ח מהלכות מנחה... הלכה ז...

תורה אור השלם

- 1. והוציא את כל העם אל מוציא למצוה אל מקום קודש... 2. והוציא את כל העם אל מוציא למצוה אל מקום קודש... 3. והוציא את כל העם אל מוציא למצוה אל מקום קודש... 4. והוציא את כל העם אל מוציא למצוה אל מקום קודש... 5. והוציא את כל העם אל מוציא למצוה אל מקום קודש...

השו"ח והמעלה: כיון לה כשתחזק לו מיירי קרא לפילו צנומן למון פיו (ט) אזהרה גמול' פ"י בקונטרס דקא מחייבי ליה עלה [מתעלה]

אף כאן למורחה של ירושלים אלא א' לרבנן היבא שריף להו כדתניא היובן נשרפין לצפון ירושלים חוץ לשלש מחנות רבי יוסי הגלילי אומר 'אביית הרדשן נשרפין אמר רבא מאן תנא דפליגי עליה דר' יוסי הגלילי ר' אליעזר בן יעקב היא דתניא יע'ל שפך הרדשן ישרף ושיהא שם דשן (שיקדים לשם דשן) ר' אליעזר בן יעקב אומר שיהא מקומו משופך אמר ליה אב"י דילמא במקומו משופך פליגי תנו רבנן ויהי השרוף מ' מטמא בגדים יולא המצית את האור מטמא בגדים ולא המוסדר את המוערבה מטמא בגדים ואיזהו השרוף ו' המסייע בשעת שריפה יכול אף משעשו אפר מטמא ו' בגדים תלמוד לומר אותם אותם מטמאין בגדים יומשעשוין ו' אפר אין מטמאין בגדים רבי ו' שמעון אומר אותם מטמאין בגדים ונתך השרוף אין מטמאין בגדים מאי בינייהו אמר רבא איכא בינייהו דשויהא הרוכא:

הדרן עלך טבול יום

השו"ח והמעלה בחוץ חייבי על השחיטה וחייבי על העלאה רבי יוסי הגלילי אומר השחט בפנים והעלה בחוץ ו' שחט בחוץ והעלה בחוץ פטור שלא העלה אלא דבר פסול אמרו לו אף השוחט בפנים ומעלה בחוץ כיון שהוציא פסלו והטמא שאכל בין קדש טמא בין קדש טהור חייבי רבי יוסי הגלילי אומר טמא שאכל טהור חייבי וטמא שאכל טמא פטור שלא אכל אלא דבר טמא אמרו לו אף טמא שאכל את הטהור כיון שנגע בו טמאווה ו' וטהור שאכל טמא ופטור שאינו חייבי אלא על טומאת הגוף: גמ' בשלמא העלה ו' כתיבי עונש וכתיבי אזהרה עונש דכתיבי ו'ואל פתח אהל מועד לא הביאו ו' אזהרה דכתיבי והשמר לך פן תעלה עולותיך ובי הוא ו'א"ר אבין ו'א"ר אליעזר ו' כל מקום שנאמר השמר פן ואל אינו אלא לא תעשה אלא שחיטה בשלמא עונש דכתיבי ו'ואל פתח אהל מועד לא הביאו ו' אזהרה דכתיבי ו'ואל פתח אהל מועד לא הביאו אלא אזהרה מנלן אמר קרא ו'ואל יזבחו עוד האי מיבעי ליה לכדר'א ו'אמר ו' מינין לזוכה בהמה למקוללים שהוא חייבי דכתיבי ו'ואל יזבחו עוד את זבוחם אם אינו ענין לכדרכה ו' דכתיבי איכה יעבדו תנהו ענין לשלא כדרכה אמר רבה קרי ביה ו'ואל יזבחו וקרי ביה ו'ואל עוד אבתי ו' מיבעי ליה לכדתניא ו'עד כאן הוא מדבר בקדשים שהקדישן בשעת איסור הבמות והקריבן בשעת איסור הבמות

אף כאן כו' ורבנן דמפקי ליה לקרא לעומת נגדים ולית להו ג"ש: היבא שריף להו. ולאו רוח של ירושלים. שכל מעשה טהלח נצפון: אכזיב הדשן. לרין שיקדים לשם דשן מוצח שיהא נקרא קודם לכן מקום שפך הדשן מכלל דלמ' לא לרין: רבי אליעזר בן יעקב היא. דלמ' לא אשמעינן על ו' שפך אלא שיהא מקומו מדרון שיהא לשנו משמקן: ודילמא במקומו משופך הוא דפליגי. ומודה רבי אליעזר בן יעקב שיקדים ו' שם דשן אלא דנעני נמי מקומו משופך (6): השרוף. הממעק בלרבי שרפתן ו' כגון המסייע בשעת שריפה. והאי תנא לית ליה כרבי שמעון לרין עמלאין נגדים עד שיזלח כהן האור: דשויהא הרוכא. דהוי יתך הכשר ואכר מיהא לא הוה. למנא קמא משמאין עד שיעשו אפר בלמות קרינה כהו אכל ו' אפר לא מיקרי ולרבי (8) אלעזר כרבי שמעון אין עמלאין נגדים:

הדרן עלך טבול יום

השו"ח והמעלה. קדשו בחוץ והעלה ו' בחוץ כהעלם אחד: חייבי על השחיטה וחייבי על העלוייה כאן. שן הו גופי עזירה דמרוייהו כתיבי אשר שמעו ואשר יעלה ו'ואל ו' (1) עלה העלה אלא דבר פסול. ואין ממקבל בפנים בענין ו' דכתיבי ו'אל פתח אהל מועד לא יביאו (2): כיון שפולאו פסלו ו'אפי' חייבי ו'ה' לשמט בחוץ ומעלה בחוץ: הטמא שאכל כו'. משום דפליגי ר' יוסי הגלילי ורבנן דמרוייהו ודמו הן פלוגתא להדיד מנייהו נבי דרבי: כיון שנגע בו טמאווה. ואפי' ו' (3) הדר אכל בו מחייבי ומה לי טמא כשר על ידו מה לי טמא ע"י אחרים: שאינו חייבי אלא על טומאת הגוף. כדכתיבי ו'טומאתו עליו ונכרתה ודכתיבי כפי' בית שמאי ו'על דף מג: טומאת הגוף הכתוב מדבר מי שטומאה פורחת ממנו: גמ' שחיטה והעלאת ו' פרשיות סמוכות ו' לו. בחרי מות: אלא אזהרה מנלן. דקא מחייבין ליה עליה טהלת שאין טהלת צאה אלא על לאו וכתר דמתן (4) הפסק והמילה מלות עשה ואין חייבין עליהן טהלת נוסמכת כריתות (דף ג'): למקוללים. אע"פ שענדמו דרך ציון לסקלו כזכנים זה עונדו דרך כבוד ולא קרינה ביה איכה יעבדו (5) ואעשה כן ואפי' מנין שהוא חייבי קרי ביה ו'ואל יזבחו וקרי ביה ו'ואל עוד. דלי כו' לכדרכי אלעזר לכבוד ולא עוד את זבוחיהם לשעירים והאי דכתיבי ו'ואל יזבחו לזאבהט שחוטו חוץ אהל המקרא להיא פרשתא: ע"כ. עד המקרא הזה דלא יזבחו כל הענין העליון שנענש ו' כרת על שחיטת חוץ ועל העלאת חוץ: מדבר בקדשים שהקדישן בשעת איסור הכמות.

משהוקם המשכן דליתו הגן דהוקדשו מעיקרא אי לא מרבי דף (ט). דלמ' אפי' לשל לא שמעין להו: אמת לכדרכה ואמת לשלם שהי

מובא רש"י

דרש"א הרוכא. לרבי אלעזר כרבי שמעון אייהו תרמול' ו'אמת לול' פר מיקרי ו'אמת ו' הטמא שאכל כו' חייבי. טהלת. שהלוי קדשים טומאת (4) והפסק אפי' כתיבי ו'ואל פתח אהל מועד לא הביאו (2): כיון שפולאו פסלו ו'אפי' חייבי ו'ה' לשמט בחוץ ומעלה בחוץ: הטמא שאכל כו'. משום דפליגי ר' יוסי הגלילי ורבנן דמרוייהו ודמו הן פלוגתא להדיד מנייהו נבי דרבי: כיון שנגע בו טמאווה. ואפי' ו' (3) הדר אכל בו מחייבי ומה לי טמא כשר על ידו מה לי טמא ע"י אחרים: שאינו חייבי אלא על טומאת הגוף. כדכתיבי ו'טומאתו עליו ונכרתה ודכתיבי כפי' בית שמאי ו'על דף מג: טומאת הגוף הכתוב מדבר מי שטומאה פורחת ממנו: גמ' שחיטה והעלאת ו' פרשיות סמוכות ו' לו. בחרי מות: אלא אזהרה מנלן. דקא מחייבין ליה עליה טהלת שאין טהלת צאה אלא על לאו וכתר דמתן (4) הפסק והמילה מלות עשה ואין חייבין עליהן טהלת נוסמכת כריתות (דף ג'): למקוללים. אע"פ שענדמו דרך ציון לסקלו כזכנים זה עונדו דרך כבוד ולא קרינה ביה איכה יעבדו (5) ואעשה כן ואפי' מנין שהוא חייבי קרי ביה ו'ואל יזבחו וקרי ביה ו'ואל עוד. דלי כו' לכדרכי אלעזר לכבוד ולא עוד את זבוחיהם לשעירים והאי דכתיבי ו'ואל יזבחו לזאבהט שחוטו חוץ אהל המקרא להיא פרשתא: ע"כ. עד המקרא הזה דלא יזבחו כל הענין העליון שנענש ו' כרת על שחיטת חוץ ועל העלאת חוץ: מדבר בקדשים שהקדישן בשעת איסור הכמות.

שיטה מקובצת

אבות הרשן ו' נשרפין פ"ו כנסתו ופתח דף פ"ב:

דלמ' אפי' לשל לא שמעין להו: אמת לכדרכה ואמת לשלם שהי

ואלו לפי טעם דרבי יוחנן: (ב) ל' לין שחן (ג) כו' פ"ו מהלכות מנחה א"ת ד':